

Краса прозрінь духовних і поривів...

Нестор Чир

Краса прозрінь духовних і поривів —
Мій ідеал, мого життя глибінь.
Серед минувших, давніх поколінь
Колись такі ж співалися мотиви.

Колись також любилися щасливо
І нещасливо. І впадали в сплін.
Вставало сонце і сріблилась рінь
Від рос блискучих рівно і звабливо.

Мірило тут — життя людського в'язь,
Де жах й екстаз однаково премилі.
Й Парнаус світ, і бистрі Стіксу хвилі

Стрічались нам, як біль судьби, нераз.
Тож хай не всохне вічне наше древо,
Котре молодке, як зрадливе мрево!